

17 HAZİRAN DÜNYA ÇÖLLEŞME İLE MÜCADELE GÜNÜ RESİM - KOMPOZİSYON - AFİŞ YARIŞMASI KATALOĞU

HAZİRAN - 2017

Orman, Su Varsa Hayat Var.

**T.C.
Orman ve Su İşleri
Bakanlığı**

T.C.
ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI
Çölleşme ve Erozyonla Mücadele Genel Müdürlüğü

17 HAZİRAN
DÜNYA ÇÖLLEŞME İLE MÜCADELE GÜNÜ
RESİM - KOMPOZİSYON - AFİŞ
YARIŞMASI KATALOĞU

Haziran - 2017

SUNUŞ

Dünya Çölleşmeyle Mücadele Günü 1995 yılından beri uluslararası işbirliği ve çölleşmeyle mücadeleyle ilgili halkın farkındalığını artırmak amacıyla kutlanmaktadır.

1994'te Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, konuyla ilgili halkın bilinçlendirilmesi ve ciddi kuraklık ve / veya çölleşme yaşayan ülkelerde Çölleşme ile Mücadele Sözleşmesi'nin uygulanması için 17 Haziran'ı "Çölleşme ve Kuraklıkla Mücadele Günü" ilan etti.

Bu gün, çölleşmenin etkili bir şekilde çözülebileceğini, çözümlerin mümkün olduğunu ve bu amaca yönelik temel araçların her seviyede toplum katılımını ve işbirliğini güçlendirdiğini hatırlatan benzersiz bir fırsattır.

Verimli toprakları kaybetmek, insanları riskli yaşam seçimleri yapmak zorunda bırakıyor.

Arazimizi yönetme şeklimizi değiştirmedikçe, önümüzdeki 30 yıl içinde bir milyardan fazla insan topraklarını terk etmek zorunda kalacaktır.

Arazi verimliliğinin artırılması ve gıda güvenliğinin sağlanması, en yoksul çiftçiler de dahil olmak üzere tüm arazi kullanıcılarının gelirlerini artıracaktır.

Sürdürülebilir arazi yönetimi; geleceğimiz olan gençlere tarım, gıda işleme ve turizm gibi sektörlerde gelir imkânı sunmaktadır.

Geleceğimizin teminatı gençlerimizin arazi tahribatı ve çölleşmeyle mücadele konularında farkındalıklarını arttırmak amacıyla resim, afiş ve kompozisyon kategorilerinde Ankara il genelinde düzenlediğimiz yarışmada dereceye giren eserlerin sergilendiği bu kitapçık, gençlerimizin bu konudaki beklentilerinin, düşüncelerinin ve taleplerinin anlaşılması açısından bir rehber niteliğindedir.

Çölleşme ve arazi tahribatıyla mücadele konusunda olumlu bir mesaj oluşturmaya hizmet eden bu yarışmaya iştirak eden tüm gençlerimizi, ailelerini ve öğretmenlerini tebrik eder, başarılarının devamını dilerim.

Hanifi AVCI
ÇEM Genel Müdürü

JÜRİ

Resim Yarışması Seçici Kurul

M. Mustafa GÖZÜKARA – ÇEM Genel Müdür Yardımcısı
Özlem YAVUZ – ÇEM Genel Müdürlüğü Daire Başkanı
Fatih BERBER – ÇEM Genel Müdürlüğü Şube Müdürü
Arzu DOYTANOĞLU- Görsel Sanatlar Öğretmeni (MEB)
Murat ULUTEN – Görsel Sanatlar Öğretmeni (MEB)

Kompozisyon Yarışması Seçici Kurul

M. Mustafa GÖZÜKARA – ÇEM Genel Müdür Yardımcısı
Özlem YAVUZ – ÇEM Genel Müdürlüğü Daire Başkanı
Fatih BERBER – ÇEM Genel Müdürlüğü Şube Müdürü
Nuray ÇEVİK- Türk Dili ve Edebiyat Öğretmeni (MEB)
Meltem ELMACI – Türkçe Öğretmeni (MEB)

Afiş Yarışması Seçici Kurul

M. Mustafa GÖZÜKARA – ÇEM Genel Müdür Yardımcısı
Özlem YAVUZ – ÇEM Genel Müdürlüğü Daire Başkanı
Fatih BERBER – ÇEM Genel Müdürlüğü Şube Müdürü
Arzu DOYTANOĞLU- Görsel Sanatlar Öğretmeni (MEB)
Murat ULUTEN – Görsel Sanatlar Öğretmeni (MEB)

ANKARA İL GENELİ ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİ ARASI RESİM YARIŞMASI-2017 SONUÇLARI

Sıra	Ad-Soyad	Okul	Sınıf	No	Öğretmen
1.	Hale EZER	Ayvalı Anadolu İmam Hatip Lisesi	8/A	235	Şerife KAVLAK
2.	Fehmi EVRAN	Atatürk Ortaokulu/Mamak Bilim ve Sanat Merkezi	7/B	677	Bilge ALİUSTA
3.	Lamia Talya ÜNSAL	İncek Doğa Koleji	5/D	356	Ömer ELMAS
Mansiyon	Beyza SİĞİRCİ	Hun Ortaokulu	6/G	210	Olcay USTA
Mansiyon	Rüveyda Nur GÜMÜŞ	Yenimahalle Atatürk Ortaokulu	6/B	121	Meral AYAN
Mansiyon	Yağız YAY	Şehit Hamza Yıldırım Ortaokulu	5/E	843	H. Nusret TÜZÜN
Mansiyon	Nehir KURT	Talia-Yaşar Bakdur Ortaokulu	6/D	222	Nalan KURT
Mansiyon	Emine TÜRKASLAN	Hun Ortaokulu	7/E	156	Meral Devran BALTAŞ
Sergileme	İrem Duru ASLAN	İncek Doğa Koleji	5/D	310	Ömer ELMAS
Sergileme	Sinem ATAK	Hun Ortaokulu	7/G	556	Meral Devran BALTAŞ
Sergileme	Alara ÇALIŞKAN	Prof. Dr. Mehmet Sağlam Ortaokulu	5/E	657	Ebru ARIKAN
Sergileme	Sudenaz AVŞAR	Hacı Bektaş Veli Ortaokulu	7/N	127	Vicdan ERGÜNEY
Sergileme	Mukaddes Sena KÜÇÜK	Hun Ortaokulu	7/F	445	Meral Devran BALTAŞ
Sergileme	Melike AVŞAR	Hacı Bektaş Veli Ortaokulu	7/N	373	Vicdan ERGÜNEY

ANKARA İL GENELİ ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİ ARASI KOMPOZİSYON YARIŞMASI-2017 SONUÇLARI

Sıra No	Eser	Ad-Soyad	Okul	Sınıf	No	Öğretmen
1.	Emaneti Çöleştirmek	Nazlı Nesibe KILIÇOĞLU	Gündüz Alp Ortaokulu	8/D	247	Fatih TIRYAKI
2.	Sesimi Duyan Var mı?	Ahter Mısri Naz ÇAĞLAR	Abdurrahman Şengel Ortaokulu	6/C	165	Sevgi İPEKÇİ
3.	Çölleşen Ruhlar	Gamze DEMİRALAY	Polis Amca Ortaokulu	8/A	33	Levent TÜRKÖZ
Mansiyon	Yaşayabileceğimiz Başka Bir Yer Yok	Hazal TAŞYALAK	İzzet Latif Aras Ortaokulu	8/E	433	M. Hatice ÖZCAN
Mansiyon	Çölleşme İle Mücadele	Ozan Numan KUZU	İzzet Latif Aras Ortaokulu	5/A	199	Özlem AKKAYMAK
Mansiyon	Gezegemizin Sorunu Ne?	Beyzanur ATAY	İzzet Latif Aras Ortaokulu	6/B	37	Zeynep Burcu GÜRALP
Mansiyon	Her Şey Senin Elinde Çölleşmeye Dur De	Talha ÇALIŞKAN	Toygar Börekçi Ortaokulu	6/G	340	Burcu GÖÇMEN
Mansiyon	Dünyanın Kaybolan Renkleri	Elif İrem KIVANÇ	Toygar Börekçi Ortaokulu	6/G	547	Burcu GÖÇMEN

ANKARA İL GENELİ LİSE ÖĞRENCİLERİ ARASI AFİŞ YARIŞMASI-2017 SONUÇLARI

Sıra	Ad-Soyad	Okul	Sınıf	No	Öğretmen
1.	Senanur KAYIKET	Zübeyde Hanım Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi	11/D	320	Birsel UZ
2.	Ayşenur YAŞAR	Ali-Hasan Coşkun Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi	11/C	84	Uğur KALE
3.	Dilara UPRAK	Zübeyde Hanım Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi	11/D	173	Birsel UZ
Mansiyon	İrem OSANMAZ	Subayevleri Anadolu ve Meslek Lisesi	11/D	18	Emrah Kağan ÖZEN
Mansiyon	Beyda ULUSOY	Zübeyde Hanım Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi	11/D	55	Birsel UZ
Mansiyon	İsmet Baray KAYA	Batıkent Anadolu Lisesi	11/A	785	Melek GÜVEN
Mansiyon	Betül ÇÖL	Zübeyde Hanım Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi	11/D	126	Birsel UZ
Mansiyon	Leyla BAYRAM	Zübeyde Hanım Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi	11/D	409	Birsel UZ

17 Haziran Dünya ölleşme ile Mücadele Günü Resim Yarışması - 2017 Dereceye Girenler

1. Hale EZER

Mansiyon - Beyza SIĞIRCI

Sergileme - İrem Duru ASLAN

2. Fehmi EVRAN

Mansiyon - Rüveyda Nur GÜMÜŞ

Sergileme - Sinem ATAK

3. Lamia Talya ÜNSAL

Mansiyon - Yağız YAY

Sergileme - Alara ÇALIŞKAN

Mansiyon - Nehir KURT

Sergileme - Sudenaz AVŞAR

Mansiyon - Emine TÜRKASLAN

Sergileme - Mukaddes Sena KÜÇÜK

Sergileme - Melike AVŞAR

17 Haziran Dünya Çölleşme ile Mücadele Günü
Ankara İl Geneli Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Hale EZER
(Birinci)

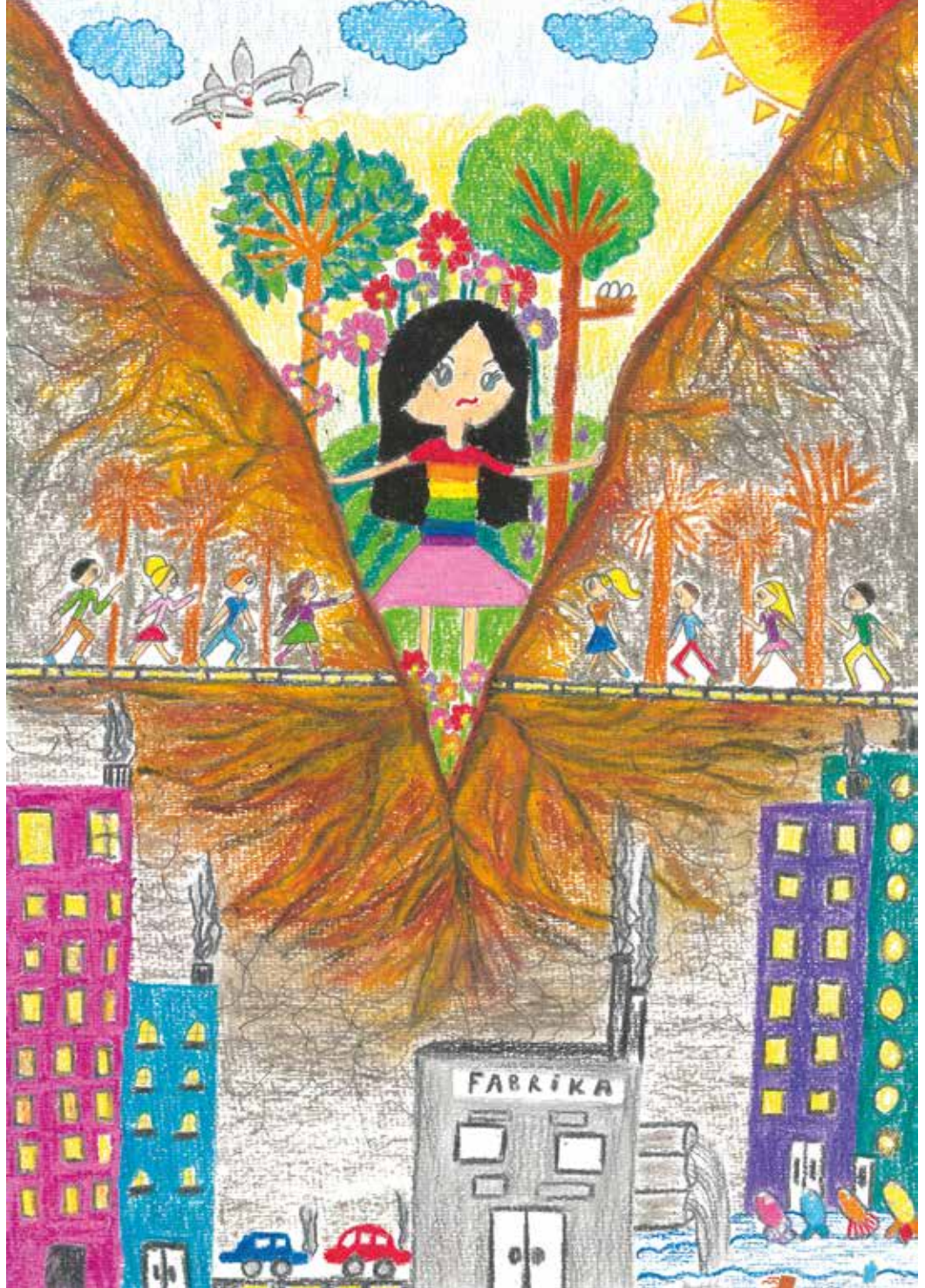
Ayvalı Anadolu İmam Hatip Lisesi 8/A Sınıfı No: 235
Öğretmen: Şerife KAVLAK

17 Haziran Dünya Çölleşme ile Mücadele Günü
Ankara İl Geneli Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Fehmi EVRAN
(İkinci)

Atatürk Ortaokulu/Mamak Bilim ve Sanat Merkezi 7/B Sınıfı No: 677
Öğretmen: Bilge ALIUSTA

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Lamia Talya ÜNSAL
(Üçüncü)

İncek Doğa Koleji
5/D Sınıfı No: 356
Öğretmen: Ömer ELMAS

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Beyza SİĞİRCİ
(Mansiyon)

Hun Ortaokulu
6/G Sınıfı No: 210
Öğretmen: Olcay USTA

17 Haziran Dünya Çölleşme ile Mücadele Günü
Ankara İl Geneli Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Rüveyda Nur GÜMÜŞ
(Mansiyon)

Yenimahalle Atatürk Ortaokulu 6/B Sınıfı No: 121
Öğretmen: Meral AYAN

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Yağız YAY
(Mansiyon)

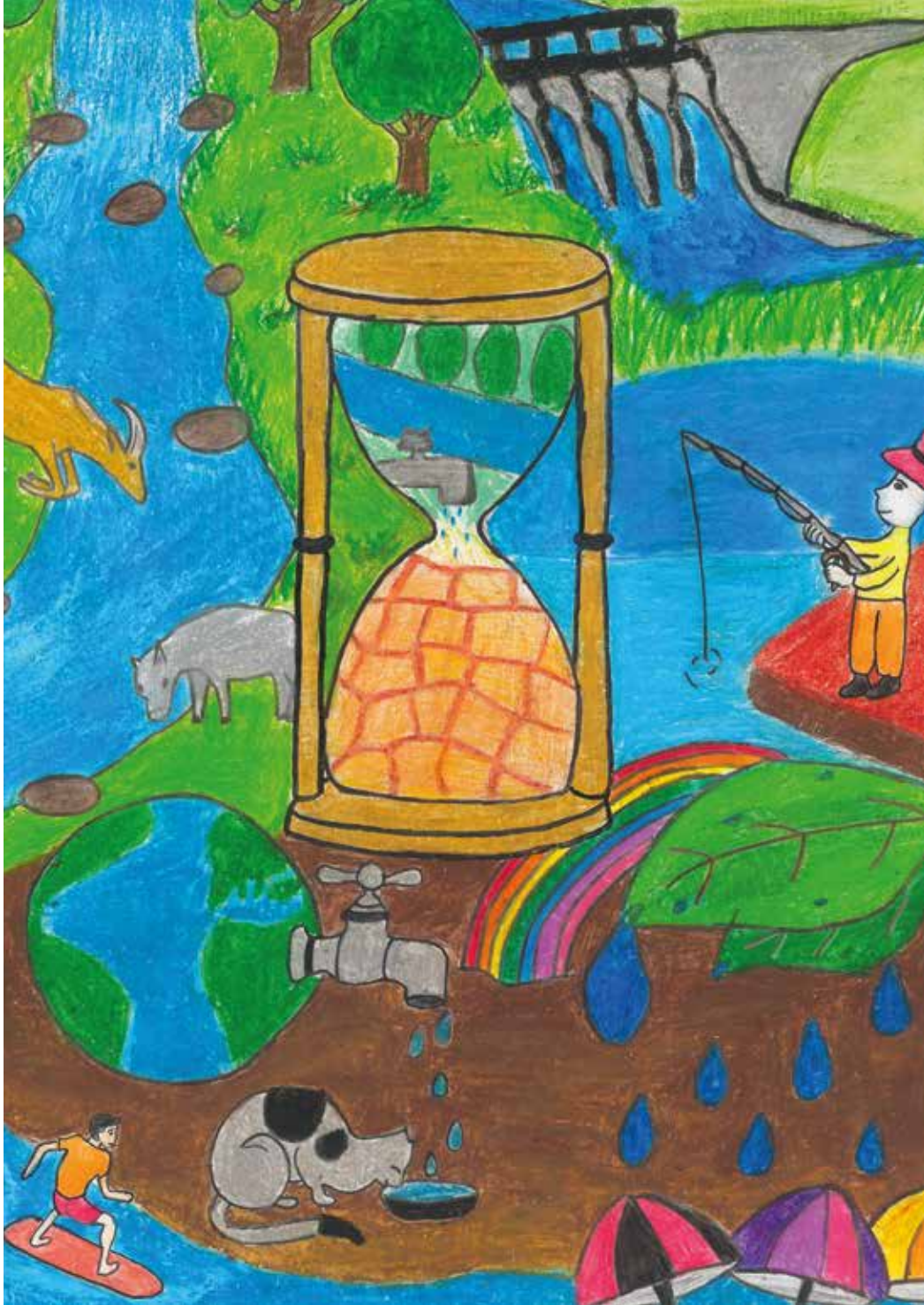
Şehit Hamza Yıldırım Ortaokulu
5/E Sınıfı No: 843
Öğretmen: H. Nusret TÜZÜN

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Nehir KURT
(Mansiyon)

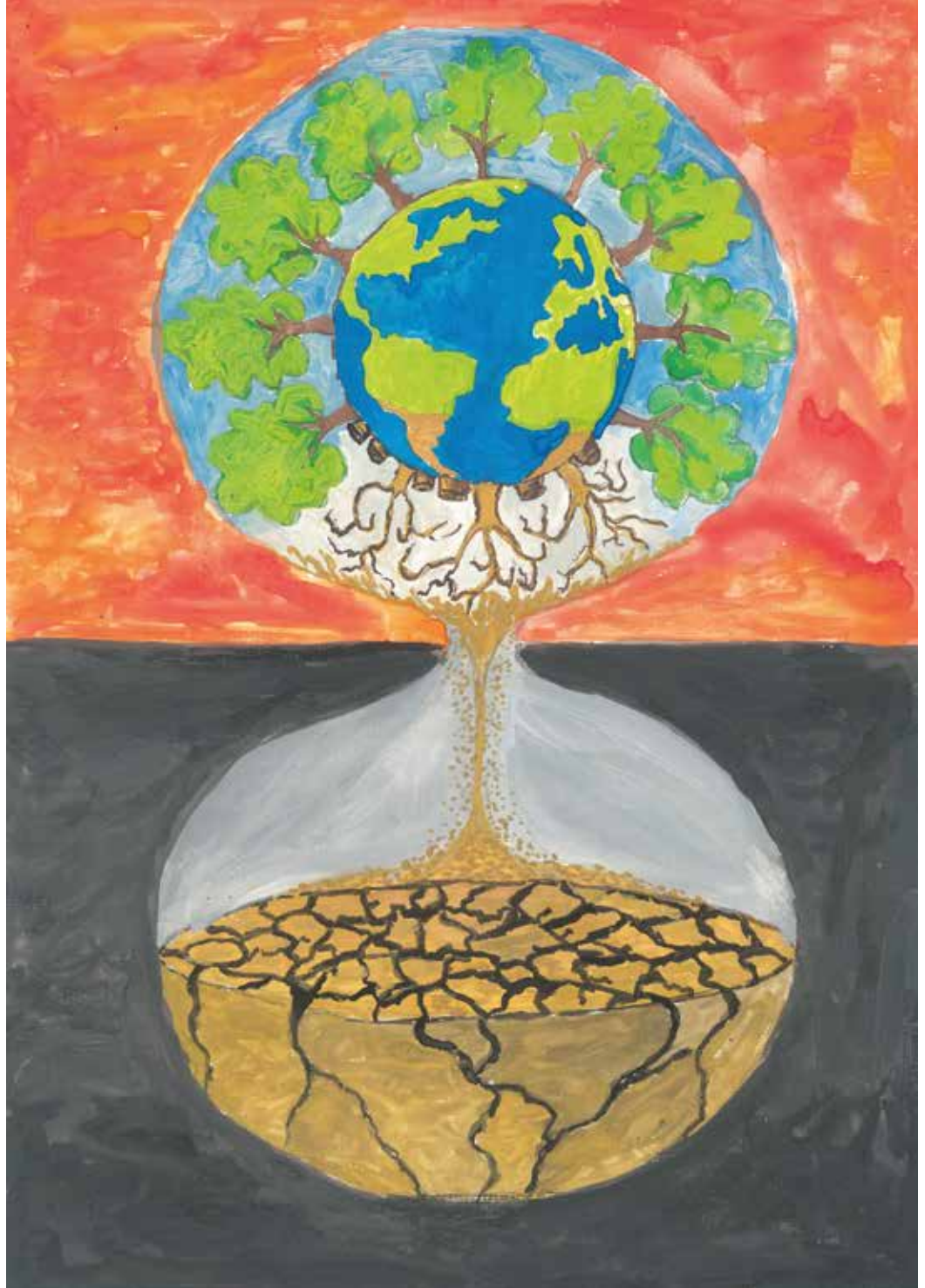
Talia-Yaşar Bakdur Ortaokulu
6/D Sınıfı No: 222
Öğretmen: Nalan KURT

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Emine TÜRKASLAN
(Mansiyon)

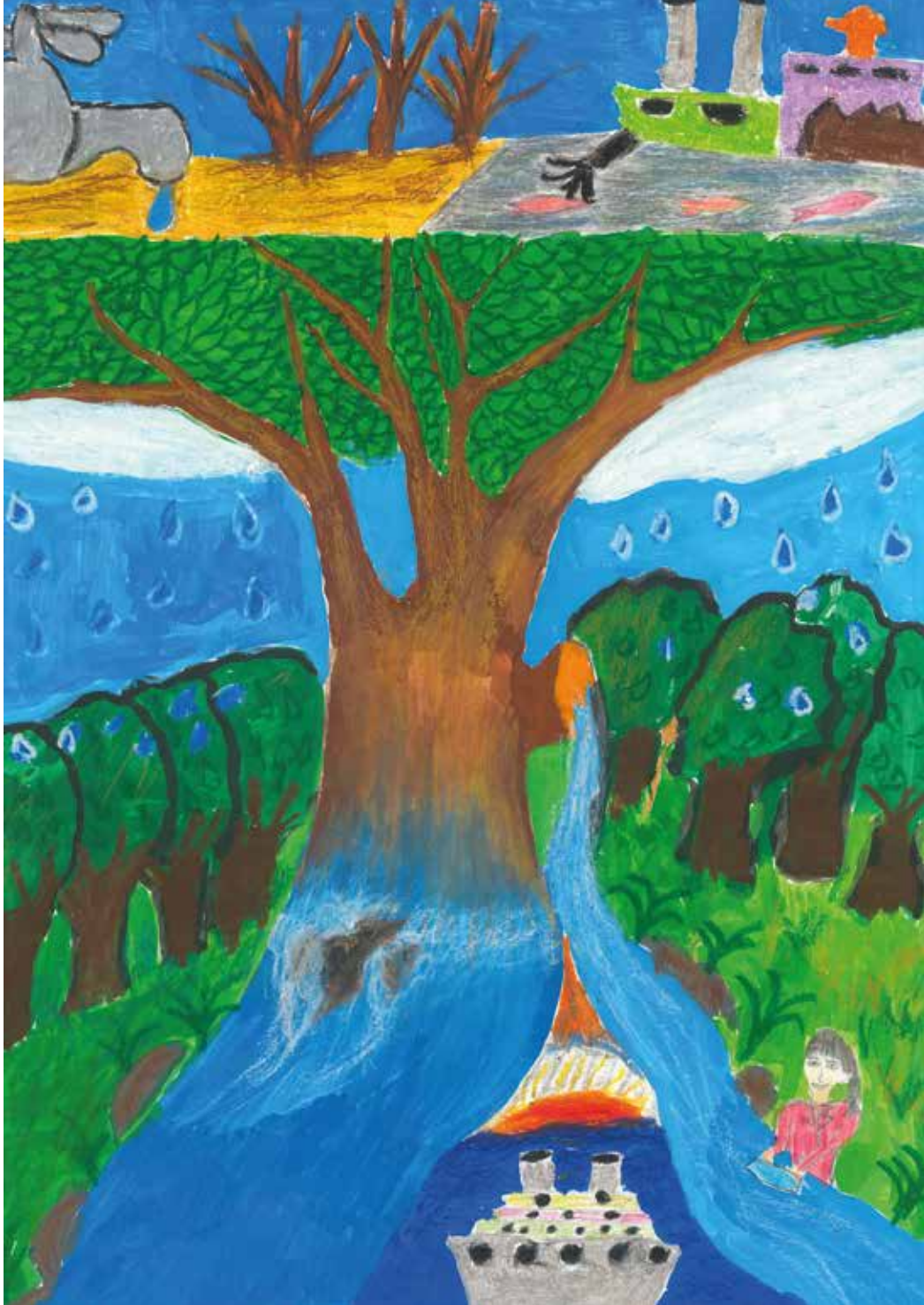
Hun Ortaokulu
7/E Sınıfı No: 156
Öğretmen: Meral Devran BALTAŞ

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

İrem Duru ASLAN
(Sergileme)

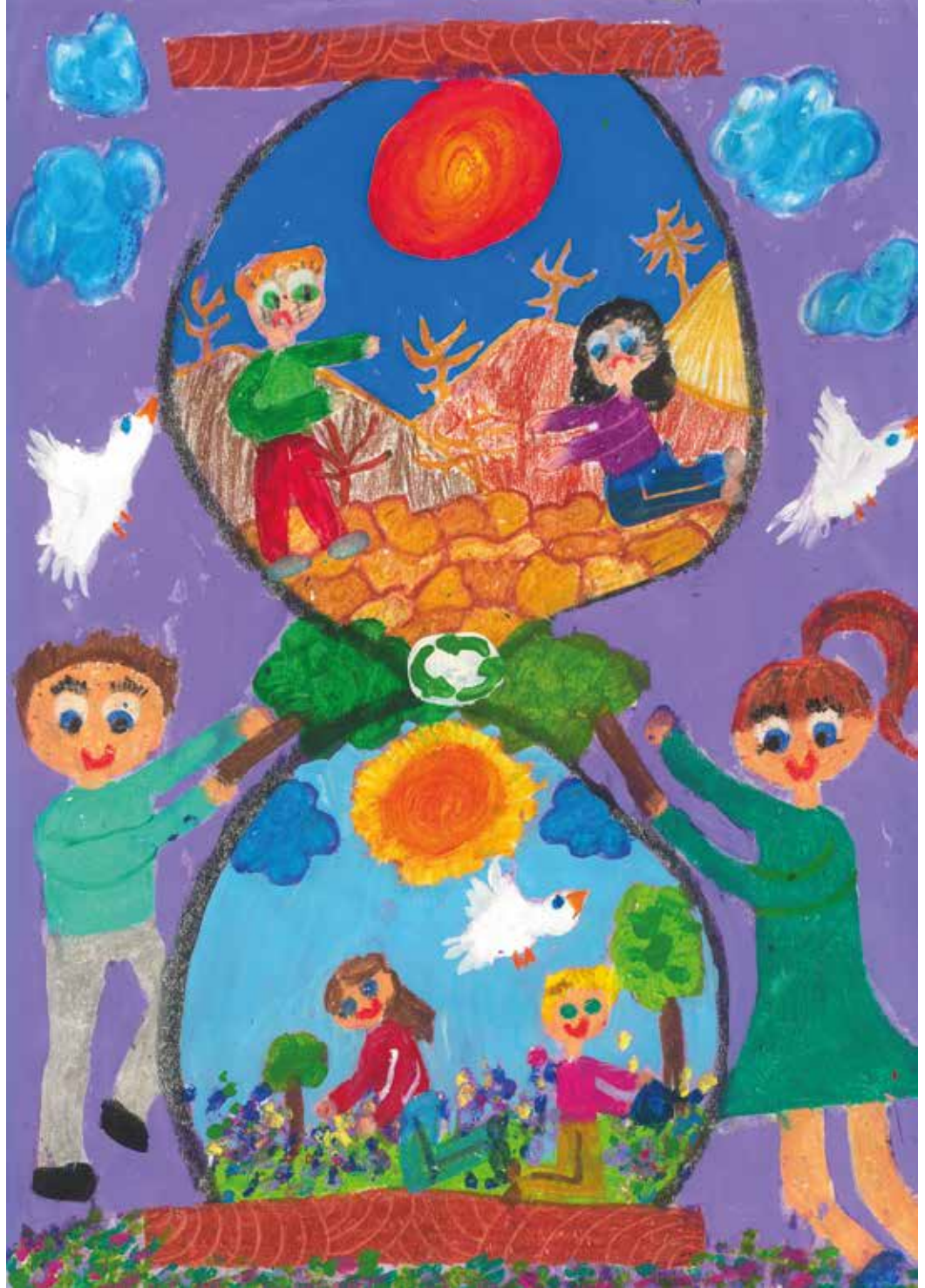
İncek Doğa Koleji
5/D Sınıfı No: 310
Öğretmen: Ömer ELMAS

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

**Sinem ATAK
(Serçileme)**

Hun Ortaokulu
7/G Sınıfı No: 556
Öğretmen: Meral Devran BALTAŞ

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Alara ÇALIŞKAN
(Sergileme)

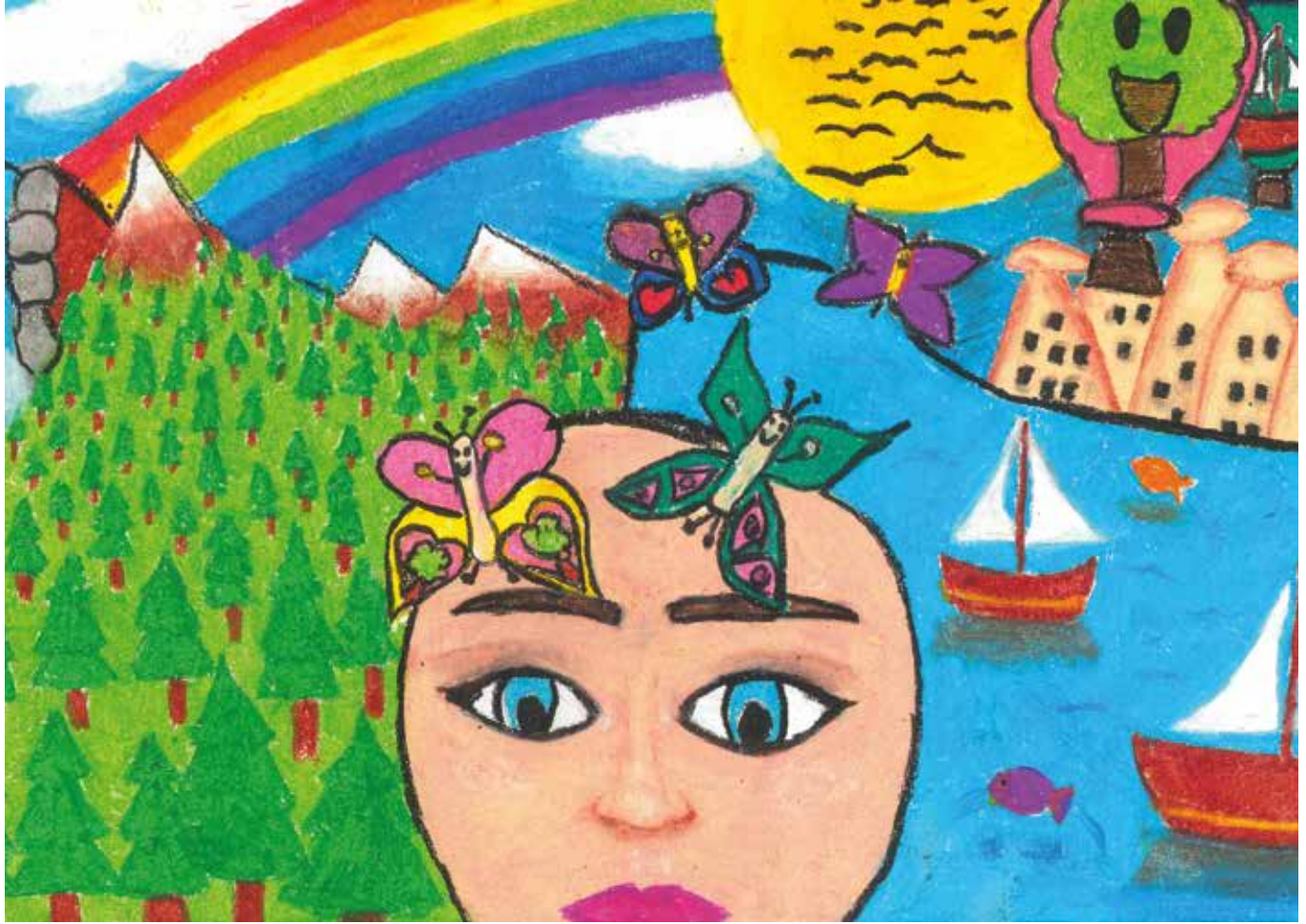
Prof.Dr. Mehmet Sağlam
Ortaokulu 5/E Sınıfı No: 657
Öğretmen: Ebru ARIKAN

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Sudenaz AVŞAR
(Serçileme)

Hacı Bektaş Veli Ortaokulu
7/N Sınıfı No: 127
Öğretmen: Vicdan ERGÜNEY

17 Haziran Dünya Çölleşme ile Mücadele Günü
Ankara İl Geneli Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Mukaddes Sena KÜÇÜK
(Sergileme)

Hun Ortaokulu 7/F Sınıfı No: 445
Öğretmen: Meral Devran BALTAŞ

17 Haziran Dünya Çölleşme ile Mücadele Günü
Ankara İl Geneli Ortaokul Öğrencileri Arası
Resim Yarışması - 2017

Melike AVŞAR
(Sergileme)

Hacı Bektaş Veli Ortaokulu 7/N Sınıfı No: 373
Öğretmen: Vicdan ERGÜNEY

17 Haziran Dünya ölleşme ile Mücadele Günü Kompozisyon Yarışması - 2017 Dereceye Girenler

-
1. Nazlı Nesibe KILIÇOĞLU	Mansiyon - Hazal TAŞYALAK
2. Ahter Mısri Naz ÇAĞLAR	Mansiyon - Ozan Numan KUZU
3. Gamze DEMİRALAY	Mansiyon - Beyzanur ATAY
	Mansiyon - Talha ÇALIŞKAN
	Mansiyon - Elif İrem KIVANÇ

Emaneti Çölleştirmek

Biz insanlar diğer canlılardan 'farklıyız'. Bizi insan yapan duygularımız var. Söz gelimi, dışarıda kanadı kırık bir kuş gördüğümüzde içimiz sızlar, sevdiklerimize bir zarar dokununca bizim kanadımız kırılır; gece vakti geldiğinde dışarıda kalanlar olunca -elimizden bir şey gelmediği için- bir hayli üzülmürüz, yüreğimizden bir parçamız koptuğu zaman gece bizim üzerimize çöker; emanete hıyanet etmemeyi öğretiriz ama belki de en büyük ihaneti bizler yaparız. Nasıl mı? Gayet açık değil mi?

İnsanların temel ilkelerinden biridir emanete hıyanet etmemek. Aslında her şey insana birer 'emanet'tir. Yazdığı kaleminden tutun da aldığı her nefese kadar... İnsanın en büyük emaneti ise üzerinde bulunduğu toprak parçasıdır, dünyadır. 'Toprak parçası' denmesine aldanmayın siz, emaneti hafifletmek için... Oysa bu emanet hafifletilemeyecek kadar ağırdır. Zira bu emanet tek kullanımlık değildir. İlgisi ister, sevgisi ister, sorumluluk ister... Kaldı ki insanda ilgi de mevcuttur, sevgisi de, sorumluluk da.

Üzerinde bulunduğumuz dünyada sadece bizler yaşamıyoruz. Sevdiğimiz başta olmak üzere, tüm insanların ve tüm canlıların 'tek' yaşam alanıdır dünya. Hayattaki olmazsa olmazdır. Bunları en iyi şekilde biliyoruz. Lakin özellikle son dönemlerde küresel ısınma, hava kirliliği, çölleşme vb. şeyler yüzünden başka yaşam alanları aramaya başlamadı mı insanlar? Emanet çölleştirilmeye bırakılmadı mı? Menfi yaptırımlarından vazgeçmek yerine başka yaşam alanı bulmak: bir tane daha, sonra bir tane daha... Lakin o kadar kolay değil!

Öncelikle başka bir yaşam alanımız kesinlikle mevcut değil. Hem de yaşam alanları bulmamız neyi değiştirecek? Nereye gitsek orayı da aynı acımacak durumda bırakacağız. Söz gelimi, bu acımacak durumların en acısı da çölleşmedir. En önemlisi olan ve bize emanet bırakılan şu dünyayı istediğimiz gibi hoyratça kullanıp bizden sonraki nesillere -hatta daha yakını çocuklarımıza ve torunlarımıza- hiçbir hakkımız olmadan hayat kaynağı suyu ve bu değerli toprağı verimsizleştirmekte elimize kimse 'su dökemiyor'-bu durum suyu hoyratça kullandığımızdan mı yoksa deyim yerine gelsin diye mi düşünülmelidir-. Öte yandan iyileştirme için yapılan çalışmalar, kuraklaştırma çalışmalarını maalesef ki bastırmıyor. Ne kadar acı olsa da asıl söylenmesi gereken, asıl yapılan lakin yapılması gerekenin de bunlar olmadığı kelimeler dökülüyor dudaklarımızdan. Dudaklarımızdan dökülen kelimeler...

17 Haziran

Dünya Çölleşme ile

Mücadele Günü

Ankara İl Geneli

Ortaokul Öğrencileri Arası

Kompozisyon Yarışması - 2017

Nazlı Nesibe KILIÇOĞLU
(Birinci)

Eser: Emaneti Çölleştirmek

Okul: Gündüz Alp Ortaokulu

8/D Sınıfı No: 247

Öğretmen: Fatih TIRYAKI

Elimizle yani bedenlen faaliyetlerimizi kullanarak yaptığımız kuraklaştırmayı dilimizle yaptıklarımız bastırıyor. Solomon adaları mesela, bilirsiniz. Orada baltayla kesilemeyecek kadar kalın ağaçlar vardı. Vardı. İnsanlar ağaçları baltayla ya da başka malzeme ile kesemeyeceklerini anladıkları zaman akıl almaz bir yöntemle başvurdular. Onlara fısıldayarak öldürdüler: hayır yanlış değil, “fısıldayarak”. Sadece birkaç kişi ağaçların karşısına dikildi ve onlara kötü sözcükler fısıldadı. Zamanla kendi kendilerine ölüp gittiler...

Hiç sorduk mu, sormadıysak da soralım: neden?

Elbette biz de bu emaneti başka nesillere bırakacağız. Gözü kapalı bile kabul edemeyeceğimiz bir dünya bırakmak yerine, neden hem bizim için hem de çocuklarımız için verimli bir dünya bırakmalıyız? Birbirimize düşman kesilip sanayi malları üretmek yerine, neden birlik olup yaşanılabilir bir dünya oluşturmalıyız? Hem sevgi bağlarımıza hem de kesilen ağaç köklerinin üzerine beton duvarlar örmek yerine, neden aramızdaki duvarları yıkıp yeşil, yemyeşil sevgilere kapıları dayamalıyız? Dünyayı iyileştirmeye çalışanların seslerini kendi

bağırtilarımızla susturmak yerine neden aynı şarkıları yolları çatlata çatlata birlikte söylemeyelim? Sabahları korna sesleriyle, egzoz kokularıyla, televizyon gürültüleriyle, alarmların sessiz gölgelerinde uyanmak yerine; neden bahar kokularıyla, kuş civıltılarıyla, güneş ışığının gözlerimizi almasıyla, güzelim ağaçların gölgelerinde uyanmalıyız? Ya da neden uyanamıyoruz?

Uyanamıyoruz, o şehvetli rüyadan. “Ben keserim başkası diker. Ben sonuna kadar kullanırım yağmur yine yağar. Ben kuruturum başkası sular.” Şaka gibi kelimeler ama bir o kadar da gerçek. Herkes ben derse başkası kim olacak? Bir rüyanın kabus türünün içindeyiz. Hiç uyanılmayacak gibi bir hal bu. Canımızın yanmaması uyandıktan sonra oluşacak ter tanelerinin habercisi. O halde ne denmeli?

Uyan ey insan! Nerede olursan ol, nereli olursan ol, ne durumda olursan ol! Bu dünya herkesin dünyası. Kuruyan bir ağaç her yer için zarar, verimsizleşen her karış toprak tüm insanlar için zarar, eriyen her buzul her hayvan için zarar, içilemeyecek her damla su tüm dünya için zarar... Nerede olduğu önemli değil ya da ne olduğu... Her şeyin neden olduğu sorulmalı! Uç uca gelen kelimeler sormamalı, onu söyleyen diller sormalı. Sözde kalmamalı artık eyleme geçilmeli. Zira güzelliklerin katlinden önce son durak bu. “Sen de bir ağaç dik.” yerine “Sen de bir ağaç kesme!” denilen bir dönem bu. Dünyanın 4/3’ü sudur yerine 4/1’i sudur dememek için, sadece bir yılda 15 milyar ağaç kesip 5 milyar ağaç dikmek yerine milyarlarca ağaç dikip tek bir ağaç bile kesmemek için, dünyanın ateşini yükseltmek yerine doğal ilaçlarla -bu ilaçların en makbulü olan insan vicdanıyla- ateşini düşürmek için, dünyadaki ormanlık alanların 3869 milyon hektarını daha aza indirgememek için; en genel anlamıyla insan olduğumuzu unutmamak için uyanmalı. Uyanmalı...

Zira bilinmeli ki kalpler çölleşmeden dünya çölleşmeyecektir. İnsan çölleşmeye durmuş bir kalbi olduğunu unutmamalıdır.

Sesimi Duyan Var Mı ?

Ben toprak ana! Binlerce yıldır bütün canlıları kucakladım. Kimi canlıya yuva, kimine yol, kimine örtü, kimine de yemek oldum.

Etten kemikten olmasam da ben de canlıyım. Hem de bütün canlılara hayat veren en büyük canlı benim. Yani yaşamın kaynağıyım. Binlerce organizma içimde barınır, nefes alır. Tıpkı senin gibi doğar ve yaşlanırım. En verimli toprağım, üzerimdeki 10 santimetrelilik incecik bir tabakadır. Bunun oluşması için de en az iki bin yıl gerekir.

Fakat artık ölüyorum ben, farkında mısın? Kuruyup çölleşiyorum. Binlerce yılda oluşan verimli topraklarımı erozyonla kaybediyorum. Bunlar belki de son çığlıklarım. Yakında benim yemyeşil saçlarıma hasret kalacaksın. Üzerimde gezinen karıncaya, arıya, börtü böceğe de..

Bencilliğin ve hırsın yüzünden aşırı ektin beni, otlaklarımı bilinçsizce kullandın; erozyonu önleyen bitki örtümü yok ettin. Genç, yaşlı demedin, ağaçlarımı kestin. Çalılarımı yaktın. Üstelik sana söylenmiş pek çok nasihate kulak tıkayarak: Yaş kesen baş keser; yaş ağaca balta vuran el onmaz; bakarsan bağ, bakmazsan dağ olur; toprağı işleyen ekmeği dişler...

Etrafa saçtığın çöpler, zehirli atıklar doğal dengemi bozdu. Giderek artan kuraklıklar, ormanlarıma hiç düşünmeden attığın bir sigara, söndürmeden bıraktığın her ateş, ciğerlerimi yaktı. Benimle birlikte hiç suçu olmadan yaşamaya çalışan diğer canlılar da zarar gördü. Ben zarar gördükçe suya hasret kaldım. Üstelik, fabrikalarından bilinçsizce boşaltılan kimyasallarla sularım da zehirlendi; size ürün veremez oldum. Kıtık başladı. Sen de beni bırakıp şehirlere göçtün. Üzerime betonları yğdın. Beni ölüme terk ettin... Şimdi ölüyorum. Fakat ölen yalnızca ben değilim. Benimle birlikte sen de açlık, yoksulluk çekiyor ve pek çok sorunla uğraşıyorsun. Yavaş yavaş ölüyorsun, hem de göz göre göre...

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Kompozisyon Yarışması - 2017

Ahter Mısri Naz ÇAĞLAR
(İkinci)

Eser: Sesimi Duyan Var mı?
Okul: Abdurrahman Şengel
Ortaokulu 6/C Sınıfı No: 165
Öğretmen: Sevgi İPEKÇİ

Sanırım hâlâ tehlikenin büyüklüğünün farkında değilsin. Benim sessiz çığlıklarımı duymadın ya da duymazdan geldin. Oysa çocuklarına bırakacağın en güzel miras kirlenmemiş bir topraktı. Sana küstüm, darıldım. Artık sesimi çocuklara duyurmak istiyorum. Çünkü senin hatalarını onlar çekecek .

Haydi çocuklar! Her biriniz toprak gönüllüsü olun. Yaptığınız işlerde, gittiğiniz yerlerde toprak ananız için çalışın.

Ziraat Mühendisi olursanız, ilk işiniz uygulanan yanlış tarım tekniklerini düzeltmek olsun. İnşaat mühendisi olursanız; yollar, binalar yapın ama bunları yaparken önceliğiniz, tarlaları, ormanları korumak olsun. Çiftçilik yaparsanız eğer doğa dostu tarımı destekleyin. Eğitimci olursanız, okullara toprak dersi koyun; ülkenizde çölleşmenin nedenlerini, toprağı nelerin kirlettiğini, çölleşmeyle mücadeleyi küçük yaşlarda öğretin çocuklarınıza. Derslerinizde anlatın beni. Eğitin tüm insanları.

Hakim, savcı, avukat olursanız beni zehirleyip işkence yapanlara cezalar verin. Gittiğiniz her yeri de ağaçlandırmayı, yeşil duvarlar örmeyi unutmayın.

Bolivya, yasal haklarına saygı gösterip insanla eşit tuttu toprağı. Toprak ananın var olma hakkını tanıyıp anayasal koruma altına aldı. Yeni Zelanda da kutsal saydığı en büyük nehre canlı varlık kimliği verdi. Benim de yaşam hakkım var. Üstelik, ben vatan toprağıyım; beni de alın artık koruma altına!

Hani, uçaklarda maskeyi önce kendinize takın diyerek annelere verirler ya... Siz de maskeyi önce bana takın. Beni kurtarın. Çünkü ben ölürsem her şey ölür, yaşam durur. Beni korumazsanız küresel ısınmayı, açlığı, yoksulluğu durduramazsınız.

Sağlıklı toprak olmadan sağlıklı gıda olmaz. Haydi çocuklar, elele verin kurtarın toprağınızı... Duyun sesimi! Öyle bir duyun ki koruyun beni bir uçtan bir uca. Örnek olun tüm dünyaya!

Çölleşen Ruhlar

Zeytinlere ağlayan insanlar gördüm geçen gün haberlerde. Sanki bir yakınını yitirmiş gibi ağlıyordu insanlar. Kimi şalvarlı, kimi kasketli... Duygular taşıtı minik yüreğimden o an. Düşüncelerim bir serçe misali gökyüzüne savruldu.

Nefessiz kalana kadar koşup duruyoruz tıpkı bir yarış atı gibi. Nereye yetişiyoruz? Hep mi acelemiz var? Gökkuşağımı ne zamandır görmüyoruz? Düştü işte, bu düşünceler dilimden elime.

Her şey toprakta başlar değil mi? Bir varmış diye başlayıp bir yokmuş diye biten masallar gibi... Sağlıkla başlarız hayata. Toprakta uzaklaştıkça hastalık sahibi oluruz. Yediklerimiz, içtiklerimiz boyalıdır, zehirlidir. Böylece hastane duvarları arasında yeşile, toprağa hasret kalırız. Yani yine toprağa yaklaşırız. Bu çelişki hep böyle devam eder.

Ağaçlar genellikle resim defterlerimizde kalır ve muhtaç olduğumuz toprağı yaman bir sel alır. Sadece fotoğraf çekilirken aklımıza gelir su, ağaçlar ve toprak. Bir gün ağaçların yaprakları bize gülümsemediğinde, karıncaların topraktaki yürüyüşünü göremediğimizde, ormanların sesi kaybolduğunda ya da sular bize yüz çevirdiğinde işte o zaman bütün bunların kendi hatamız olduğunu anlayacağız. Ama çok geç olacak.

Toprak bize geldiğimiz yeri hatırlatır. Gideceğimiz yeri de... Yani toprak yaşamdır. Yaptığımız her şey yaşamı yok etmektir. Çölleşiyoruz kendi içimizde. Bu koskoca dünyayı paylaşmayarak, bir damla suyu bütün canlılardan esirgeyerek, evreni gölgemizle kirleterek çölleşiyoruz ruhumuzda.

Ilık bir süt gibidir türküler içimizi yumuşatan, kimi toprağa kimi suya kimi ağaçlara yazılan. Ne demiş Veysel Usta: "Benim sadık yârim kara topraktır." Sadık yârimize sahip çıkalım.

17 Haziran

Dünya Çölleşme ile

Mücadele Günü

Ankara İl Geneli

Ortaokul Öğrencileri Arası

Kompozisyon Yarışması - 2017

Gamze DEMİRALAY
(Üçüncü)

Eser: Çölleşen Ruhlar

Okul: Polis Amca Ortaokulu

8/A Sınıfı No: 33

Öğretmen: Levent TÜRKÖZ

Yaşayabileceğimiz Başka Bir Yer Yok

Gezegelimiz Dünya, eşsiz güzelliklerle dolu muhteşem bir yer. Yaşamsal faaliyetlerimiz için gerekli olan tüm maddeler Dünya'da bulunmakta ve düzenli bir döngü içerisinde yeniden kullanımı sağlanmakta.. Ne var ki günümüzde bu döngüler bozuluyor ve buna bağlı olarak da birtakım sorunlar doğuyor. Mavi Gezeğin'ın çığ gibi büyüyen ve bir an önce çözülmesi gereken sorunlarından birisi de "çölleşme".

Çölleşme her yıl milyonlarca hektar toprağın kuraklaşmasına, heba olmasına yol açıyor. Topraktaki su miktarının azalması, yok denecek hale gelmesi de tüm ekosistemlerdeki dengeyi altüst ediyor. Peki nedir çölleşme, neden meydana gelir, zararları nelerdir ve ne yapacağız Dünya'mızı kurtarabilmek için? Çölleşme, kurak alanlardaki iklim değişikliği ve insanların yaptığı çeşitli faaliyetler sonucu oluşan arazi bozulması olarak kabul edilir. Başlıca sebepleri erozyon, bilinçsiz su kullanımı yüzünden su döngüsünün bozulması ve arazi tahribatıdır. En önemli sebebi aslında insanoğludur. İnsanoğlu artık çığırından çıktı. Bulduğu her yere binalar, AVM'ler, gökdelenler kondurmayaya kalkıyor. Eğer boş arazi bulamazsa ağaçları, ormanları kesiyor. Aklının ucundan geçirmiyor ağaçların ne kadar önemli olduğunu, toprağı kollarıyla sarıp sarmaladığını; koruduğunu. Bilmiyor ağaçsız toprağın erozyona kurban gideceğini. Kullanılabilir suyun asla bitmeyeceğini sanıyor mesela. Tonlarca suyu harcıyor. Sorsan anlarsın ne kadar boş kullandığını, israf ettiğini. En basit örnek olarak dişlerini fırçalarken sonuna kadar açıyor çeşmeyi. O suyu israf etmese, bir ağacı sulasa ne güzel olur. İşte insanların, bizlerin yaptıkları yüzünden bütün bunlar. Aynı zamanda çölleşme göçlere bile neden oluyor. Günümüzde zararları çok büyük boyutta görülmemiş olabilir ama böyle devam ederse küresel bir yoksulluk, açlık ortaya çıkacak. Hatta kaynak yetmezliği ve toprak anlaşmazlığından kavgalar, savaşlar yapılacak.

Ey insanoğlu, yaşayabileceğin başka bir yer; başka bir dünya yok! Artık bunu anla. Çocuklar her gece yatmadan önce gelecek hayalleri kuruyor. Yıkma bu hayalleri. Kaynaklarının kıymetini bil. Suyu israf etme, ağaçları kesme. Yeniden söylüyorum: Çölleşme felaketi dünyamızı, ülkemizi, yaşamımızı tehdit etmektedir. Yaşayabileceğimiz başka bir yer yok. Bu yüzden topraklarımızı koruyalım.

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Kompozisyon Yarışması - 2017

Hazal TAŞYALAK
(Mansiyon)

Eser: Yaşayabileceğimiz Başka
Bir Yer Yok
Okul: İzzet Latif Aras Ortaokulu
8/E Sınıfı No: 433
Öğretmeni: M. Hatice ÖZCAN

Çölleşme İle Mücadele

Ben çölleşme ile mücadele eden, çölleşmenin önüne geçmek isteyen bir çocuğum. Biliyorum ki bu iş böyle devam ederse dünyamız çöle dönecek. İnsanlar bilinçlendirilmezse, tarımın nerede ve nasıl yapılacağı öğretilmezse ne yazık ki çölleşmenin önüne geçemeyeceğiz. Bu yüzden benim ilk yapmak istediğim insanları bu konuda bilinçlendirmek.

Toprağı aşırı kullanmamalıyız. Eğer kullanırsak kuraklık başlayabilir. Bu kuraklık büyüdükçe çöle bile dönüşebilir. Hayvanlara Aşırı otlatma yapmamalıyız. Gerekirse hayvanlarımız için parayla ot satın almalıyız. Siz şimdi bu yazıyı okuyup da bir de ona mı para vereceğiz? Diyorsanız bir kez daha düşünün derim. Dünyamız çöl olursa daha mı mutlu olacaksınız? Cevabınız hayırsa biraz masrafı göze almanız lazım. Ve benim en çok kızdığım konulardan bir diğeri de orman tahribatı. Biz insanlar ormanlara nedensiz yere zarar veriyoruz, onları tahrip ediyoruz. Ağaçları yakacak odun olsun diye kesiyoruz, kağıt yapmak için kesiyoruz ve en kötüsü ağaçları kesip yerlerine yeni binalar, okullar, işyerleri hatta alışveriş merkezleri yapıyoruz. Ağaçlar hem bizim oksijen kaynağımızdır. Hem de erozyonun, kuraklığın ve çölleşmenin önüne geçmemizi sağlar. Sizi uyarıyorum. Ağaçları nedensiz yere kesmeyin, kullandığınız kağıtları çöpe değil geri dönüşüm kutularına atın ki ağaçların kesilmesini önleyebilelim. Böylece hem oksijenimizi korumuş, hem de çölleşmenin önüne geçmiş oluruz.

İsterseniz size biraz da çöllerden bahsedeyim. Çöl, susuz ve ıssız geniş toprak alanıdır. Çölde az da olsa bazı bitkiler yetişir. Bunlardan bazıları Kana Çiçeği, Gerbera Çiçeği ve kaktüstür. Çölleşen toprak miktarı arttıkça bazı hayvan ve bitki türleri yok olmaktadır. Yani çölleşme hem insanı, hem de diğer canlıları olumsuz etkiler.

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli

Ortaokul Öğrencileri Arası
Kompozisyon Yarışması - 2017

Ozan Numan KUZU
(Mansiyon)

Eser: Çölleşme İle Mücadele
Okul: İzzet Latif Aras Ortaokulu
5/A Sınıfı No: 199
Öğretmen: Özlem AKKAYMAK

Maalesef ki dünyamızda çok büyük çöller var. Büyük Sahra Çölü, Libya Çölü ve Simpson Çölü'nü bu çöllere örnek olarak verebiliriz. Neyse ki ülkemizde çöl sayılabilecek sadece bir kurak alan var: Meke Gölü. Konya ilinin Karapınar ilçesine bağlı olan bu bölge gölün kurumasıyla çölleşmeye başlamış. Bu bölge çok büyük bir alanı kaplamıyor fakat biz bunu dikkate almazsak kapladığı alan büyüyebilir

Aslında çölleşme ile mücadele etmek kolay. Fakat insanların çoğu çölleşmeyi umursamıyor. "o kadar insan varken bize mi kaldı bununla mücadele etmek?" diyor. Düşünsenize her insan evinin önüne bir fidan dikse dünyanın nüfusu kadar ağaç olurdu. Lütfen bu sözümü yabana atmayın. Türkiye nüfusundan değil dünya nüfusundan söz ediyorum. Yani yaklaşık yedi milyar. Bazı bölgelerimizde şöyle bir uygulama varmış. Her yeni doğan çocuk için bir ağaç dikilirmiş. Bu güzel uygulamayı keşke tüm bölgelerimizde hayata geçirebilsek. Düşünüyorum da keşke annem ve babam ben doğduğumda bir ağaç dikmiş olsaydı. Şimdi o ağaç on yaşında olurdu.

Biliyorsunuz ki çölleşme dünyanın bazı yerlerinde büyük bir sorun haline gelmiş. Bu sorunu çözmek, bu sıkıntıya son vermek için el ele vermeliyiz. Sloganımız; "Gelin birlik olalım, dünyayı kuraklıktan, çölleşmeden kurtaralım." Biz çocuklar istersek bunu başarıp büyüklere örnek olabiliriz.

Gezegelimizin Sorunu Ne?

Günümüzde Dünya'nın en büyük sıkıntısı çölleşme ve erozyondur. Maalesef bu zullar erimekte ve ozon tabakası gün geçtikçe daha çok delinmektedir. Bu olayların oluşması deodorantların fazla kullanımı aşırı otlatma ve atıkların suya bırakılması gibi birçok sebeplerden kaynaklanmaktadır.

Çölleşme; iklim değişiklikleri, erozyon, ormansızlaşma, toprağın yanlış kullanımı ve meraların aşırı otlatılması sonucu oluşan kuraklıktır ve günümüzde Dünya'mızda çölleşme tehlikesi ile karşı karşıyadır. Bunun yanı sıra 1979'da sapasağlam olan ozon tabakası büyük bir zarara uğramış ve yüzeyinde devasa bir delik açılmıştır. Bu yüzden de Dünya'nın bazı yerlerine gereğinden fazla güneş ışını gitmekte ve Dünya yavaş yavaş çöle dönüşmek üzeredir. Aslında her insan bir ağaç dikse bile faydadır. Minicik bir fidan dikmesem ne olur ki, başkaları diksin demeyin. Çünkü bu ifade bütünü ile tamamen yanlış bir ifadedir. Şimdi sizden düşünmenizi istiyorum: siz bir fidan diktiniz ve bu fidan yıllar geçtikçe büyüdü kocaman bir ağaca dönüştü. Zamanı gelince ağacınız tohumlarını döktü ve tohumlardan yeni birer fidan oluştu. O fidanlar da büyüdü ve onlarda tohum döküp yeni birer fidan oluşturdular. O fidanlar da büyüdü. Eee şimdi ne oldu dediğinizi duyar gibiyim. Sizin bir fidan dikmeniz bile kocaman bir ormanın oluşmasına neden oldu. Yani ufacık bir fidanın içinde binlerce hektarlık araziye kaplayabilecek bir orman gizli. Bu yüzden herhangi bir konuya tek değil de birçok pencereden bakmayı deneyin.

Neyse. Biraz fazla oyalandık. Kaldığımız yerden devam edelim. Dünya'da iklim değişiklikleri olduğundan çölleşme yaşanmakta bu yerlerde su olmadığından dolayı da bitki veya herhangi bir şey yetiştirilememektedir. Çölleşme özellikle erozyonun çok olduğu bölgelerde görülmektedir. Erozyon teraslamanın ve ağaçlandırmanın olmadığı yerlerde görülür ve Dünya'nın çeşitli yerlerinde çokça yaşanmaktadır. Bunu için de her insan çevresine duyarlı davranmalı ve duyarsız davrananları uyarmalıdır.

Dünya yaşlı bir insana benziyor aslında. Eğer kendisine bakılmazsa yavaş yavaş hasta oluyor ve ömrü tükeniyor Biz Dünya'yı yok ediyoruz, ona bakmıyoruz ve çok kötü davranıyoruz. Ama Dünya her gün doğal kaynaklarını bizimle paylaşıyor, bize kucak açıyor ve sakladığı şeyleri (fossil vb.) açığa çıkarıyor. Açıkçası ben

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Kompozisyon Yarışması - 2017

Beyzanur ATAY
(Mansiyon)

Eser: Gezegelimizin Sorunu Ne?
Okul: İzzet Latif Aras Ortaokulu
6/B Sınıfı No: 37
Öğretmen: Zeynep Burcu GÜRALP

Dünya'nın yerinde olsaydım hiçbir kaynağımı insanoğluluyla paylaşmazdım. Onları dağların arasına hapsedirdim ve oradan hiç çıkarmazlardı. Eminim sizde böyle yapardınız. Çünkü: Hangi canlı üzerinde yaşanmasını, üzerinde yaşayan canlıların ona zarar vermesini ister ki! Eminim Dünya'nın dili olsaydı bize söylemediğini bırakmazdı. Canlı olsaydı da bizi hapsedirdi ve bize su dahi vermezdi. Çok korktunuz değil mi? Evet. İşte biz Dünya'ya o kadar kötü davranıyoruz ki canlı olsa bizi ölüme terk edecek. Bunun dışında hayvanlar, ağaçlar ve bütün bitkilerin dili olsa onlarda aynısını yaparlar. Aslında hayvanlar istese bütün insanları yok edebilirler.

Biz ne yapalım yani? Der gibisiniz. Örneğin kutuplardaki buzullar erimekte ve fabrikalar buralardan yararlanmak için yarışıyorlar. Kutup bölgelerinin resmi koruma alanı olması için uygulamalar var. Sizde bu tür uygulamalara katılabilirsiniz. Bunu yanı sıra deodorantları daha az kullanıp birer fidan dikebilirsiniz.

Bazen zarar verdiğimiz ve ömrünü kısalttığımız her şeyin dile gelip konuşmasını istiyorum. Keşke bütün insanlar duyarlı davranıp çevresini kirletmese. Zaten herkes böyle davranırsa Dünya'nın sorunu kalmaz ve adeta bir cennet bahçesine döner.

Bu arada küçük bir konudan kısaca bahsetmek istiyorum. Asit yağmurları: Arabaların egzozlarından çıkan dumanlar, fabrika bacalarından çıkan kirli gazlar havaya karışıyor. Bu gazlar yağmur da çözünerek asit özelliği kazanıyor bunun sonucunda da asit yağmurları yağıyor ve bu yağmurlar ağaçların kurumasına, nehirlerde, denizlerde yaşayan hayvanlara ayrıca binalara zarar veriyor. Bu konuda sizden ailenizin arabalarının egzoz borularına filtre takmasını istemenizdir. Çok zor bir şey değil eminim yapabilirsiniz.

Bu kompozisyonumda sizden sadece bir ağaç dikmenizi çevrenize duyarlı davranmanızı ve ailenizden arabalarının egzozlarına filtre takmalarını istiyorum. Bunlar çok zor şeyler değil. Eminim bunları yapabilirsiniz ve en azından çevreni temiz tut geleceğe umut sloganına uyabilirsiniz...

Çöl oluyor her yer
Ölüyor bütün bitkiler
Litre litre su harcanyor üstelik bitkilere verilmiyor
Limon gibi sıkılmış sanki dünya yavaş yavaş yok olup gidiyor
Eskisi gibi olsun her yer
Şarkılarla bezensin evler
Mutlulukla dolsun her yer
Eski renklerine kavuşsun çiçekler

Her Şey Senin Elinde, Çölleşmeye Dur De!

Çölleşme nedir? İnsanlığa zararı hangi boyutlardadır? Aslında insanların umursamadığı, gözünü yumup kulaklarını tıkadığı geleceğimizi tehdit eden büyük bir sorundur çölleşme.

Bir toprak bölgesinin kuraklaşması ya da yağışların azalmasıyla toprak doğal ve yapay yollardan verimsiz hâle gelir. Aslında insan olarak doğaya, yaşam alanlarımıza en çok zarar veren biz insanlarız. Elimizdeki kıymetini bilmeyip hoyratça kullanmaktan kaybediyoruz doğanın güzelliğini. Ortaya çıkan sorunlardan kendimize pay çıkaracağımıza kime suç atabiliriz diye bakıyoruz. Bir şeyleri değiştirmek istiyorsak değişime önce kendimizden başlamalıyız. Önce biz taşın altına elimizi koymalıyız.

Çölleşme sorunu yabana atılacak bir husus değildir? Düşünsenize geleceğimizi... İleride altında gölleneceğimiz bir ağacın kalmadığını düşünsenize. Bunun için insanlar olarak almamız gereken önlemler var. Başta toprağın bize verdiği yararı göz önünde bulundurarak bilinçlenmeli ve gelecek kuşağı bu doğrultuda eğitmemiz gerekir. Bunun yanı sıra bol bol ağaç dikmeli, çayır ve mera alanlarının aşırı otlatılmasının önüne geçmeli, su kaynakları korunmalı, arazinin yeterli kadar sulanmasının sağlanması gerekir. Tarım arazileri eğim doğrultusunda sürülmemelidir. Bu erozyonu çoğaltır.

Doğadaki başka sorunumuz da arazi tahribatıdır. Arazinin insan uğraşları nedeniyle toprağın biyolojik ve ekonomik üretkenlik kapasitesinin herhangi bir şekilde azalması veya kaybedilmesi olgusu arazi tahribatı olarak adlandırılır. Kelime anlamından çok ne şekilde olayın gerçekleştiğine yoğunlaşırsak

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Kompozisyon Yarışması - 2017

Talha ÇALIŞKAN
(Mansiyon)

Eser: Her Şey Senin Elinde
Çölleşmeye Dur De!
Okul: Toygar Börekçi Ortaokulu
6/G Sınıfı No: 340
Öğretmen: Burcu GÖÇMEN

geleceğimiz için daha iyi sonuçlara ulaşabiliriz. Her ne kadar tüm insanlığı ilgilendiren bu sorunların asıl nedeni iklimin bozulması veya doğal koşulların olumsuz getirileri gibi görünse bile iklimdeki bu değişimlere yol açan da toprağın yapısına zarar veren de biz insanlarız. Yaşam alanlarımızı emanet gibi düşünüp buna uygun davranırsak köklü değişimleri başlatmış oluruz.

Dünyada ve ülkemizde pek çok sivil toplum kuruluşu çölleşme ve arazi tahribatının önlenmesi konusunda çalışmalar yapmaktadır. Hangimiz bu kuruluşların varlığından haberdar ya da hangimiz bu kuruluşları destekliyor? Takım tutmaya gelince herkesin bir takımı vardır neredeyse. Ama kaç kişi bu sivil toplum örgütlerine üyedir acaba? Hem çevremizdeki hem de gelecek neslin emanetçilerini bu doğrultuda bilinçlendirmeliyiz. Aslında bir toplumun eğitim seviyesi yükselirse insanlar topluma karşı daha bilinçli olur. Görüldüğü gibi her şeyin başı yine eğitimden geçiyor.

Üzerinde yaşadığımız, nefes aldığımız toprağı her türlü zarardan korumalı, ortaya çıkan en ufak bir sorunu bile azımsamadan en iyi şekilde çözmeliyiz. Kısacası her şey senin elinde, çölleşmeye dur de!

Dünya'nın Kaybolan Renkleri

Şehirlerimiz zamanla yitiriyor yeşilliğini, rengi değişiyor Dünya'mızın. Masmavi gökyüzü kararmaya başlıyor oksijensizlikten. Bir bir yitiriyoruz renklerimizi. Geriye kurak topraklar, sisli ve dumanlı hava kalıyor, etrafımız kararıyor. Böyle bir ortama hangi canlı dayanır?

Doğa çoktandır küstü bize... Saklıyor güzelliğini bizden. Daha doğrusu biz ona iyi bakamadık, bencilce davrandık. Yaktık ve kestik ormanlarımızı kimi zaman bilinçli kimi zaman bilinçsiz. Hiç düşündünüz mü ormanda bıraktığımız cam şişesinin güneş ışınlarının etkisiyle yangına sebep olduğunu? Peki, bilinçsizce karalayıp attığımız defterlere ne demeli? Defterlerin özünün ağaç olduğunu ne çabuk unuttunuz?

Bizim ihtiyaçlarımızı karşılamak için binlerce ağaç kesiliyor. Biz de bunun bilincinde olup eşyalarımızı tasarruflu kullanmalıyız. Geri dönüşüm kutularını kullanarak ağaçların yok olmasını engelleyebiliriz. Ağaçlar bizim can damarımızdır , onları koruyup hepimiz fidan dikmeliyiz. Ormanı korumak erozyonu önlemek demektir.

Çölleşme, toprağın kullanılamaması ya da ürün yetiştirilememesidir. Doğanın dengesini bozduğumuz için çölleşme tehdidi kapımıza kadar dayandı. Ozon tabakasına verdiğimiz zarar dolaylı olarak bitkilere de zarar verdi. Asit yağmurları son yıllarda ülkemizde de görülmeye başlandı. Endüstriyel atıklar, ısınma amaçlı olarak kullanılan fosil yakıtlar, motorlu taşıtlardan çıkan egzoz gazları ve termik santraller, bu faaliyetleri sonucu havayı kirletmekte ve karbondioksit yaymaktadır. Havada asılı kalabilen bu kirleticiler, atmosferde çeşitli kimyasal ve fiziksel reaksiyonlara uğrayarak asit yağmurlarına neden oluyor. Asit yağmurları da bitkilere ve bizlere zarar veriyor. Unutmamalıyız ki "Orman yağmurun yularıdır."

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Ortaokul Öğrencileri Arası
Kompozisyon Yarışması - 2017

Elif İrem KIVANÇ
(Mansiyon)

Eser: Dünyanın Kaybolan Renkleri
Okul: Toygar Börekçi Ortaokulu
6/G Sınıfı No: 547
Öğretmen: Burcu GÖÇMEN

Doğada her şey bir denge durumundadır. Bir yerde olan değişim hep sine sıçrar. Böylece ekosistem bozulur. Pek çok bitki ve hayvan türü yok olmak üzere. Biz bilinçsizce davranmaya devam edersek Dünya'nın sonunu erken getireceğiz. Elbette, bunların bilincinde olmak için bol bol okumak gerek.

Arazinin insan faaliyetlerinden kaynaklanan sebeplerle, biyolojik ve ekonomik üretkenlik kapasitesinin azalması veya kaybedilmesi arazi tahribatı olarak bilinmektedir. Arazi tahribatının dengelenmesi için gerekli çalışmaları yapmalıyız. Bu çalışmalarla ; sahip olduğumuz araziye daha iyi yöneterek, bozulmuş arazilerimizi düzelterek tekrar kazanarak gıdalarımızı ve doğal kaynaklarımızı korumuş olacağız. Bu, bizler için ekonomik ve sosyal açıdan gelişim sağlayacaktır. Gelecek nesillere daha güzel bir doğa bırakabiliriz.

Son zamanlarda doğanın sesini değil de gürültülü medeniyet konserlerini dinler olduk. Çoğu insana göre para uğruna doğa yok sayılabilir. Konu para olunca gözümüz hiçbir şey görmez. Oysaki para tekrar kazanılabilir ama canlılar ve doğa tekrar bulunamaz. Biz çiçek, fidan dikmek yerine betondan büyük yapılar diyoruz. Her taraf ev ve alışveriş merkeziyle doldu. Kent kaçkınları dinlenecek alan bulamıyor. Çarpık kentleşme sorunuyla karşı karşıyayız. İnsanların tabiriyle "Aynı gemideyiz ve başka bir Dünya'muz yok!" Bu yüzden doğamıza sahip çıkmalıyız.

Sonuç olarak geleceğimiz bizim elimizde. Bir Kızılderili atasözünde geçtiği gibi "Son ağaç kesildiğinde, son nehir kurduğunda, son balık öldüğünde beyaz adam; paranın yenmeyen bir şey olduğunu anlayacak."

17 Haziran Dünya ölleşme ile Mücadele Günü Afiş Yarışması - 2017 Dereceye Girenler

1. Senanur KAYIKET

Mansiyon - İrem OSANMAZ

2. Ayşenur YAŞAR

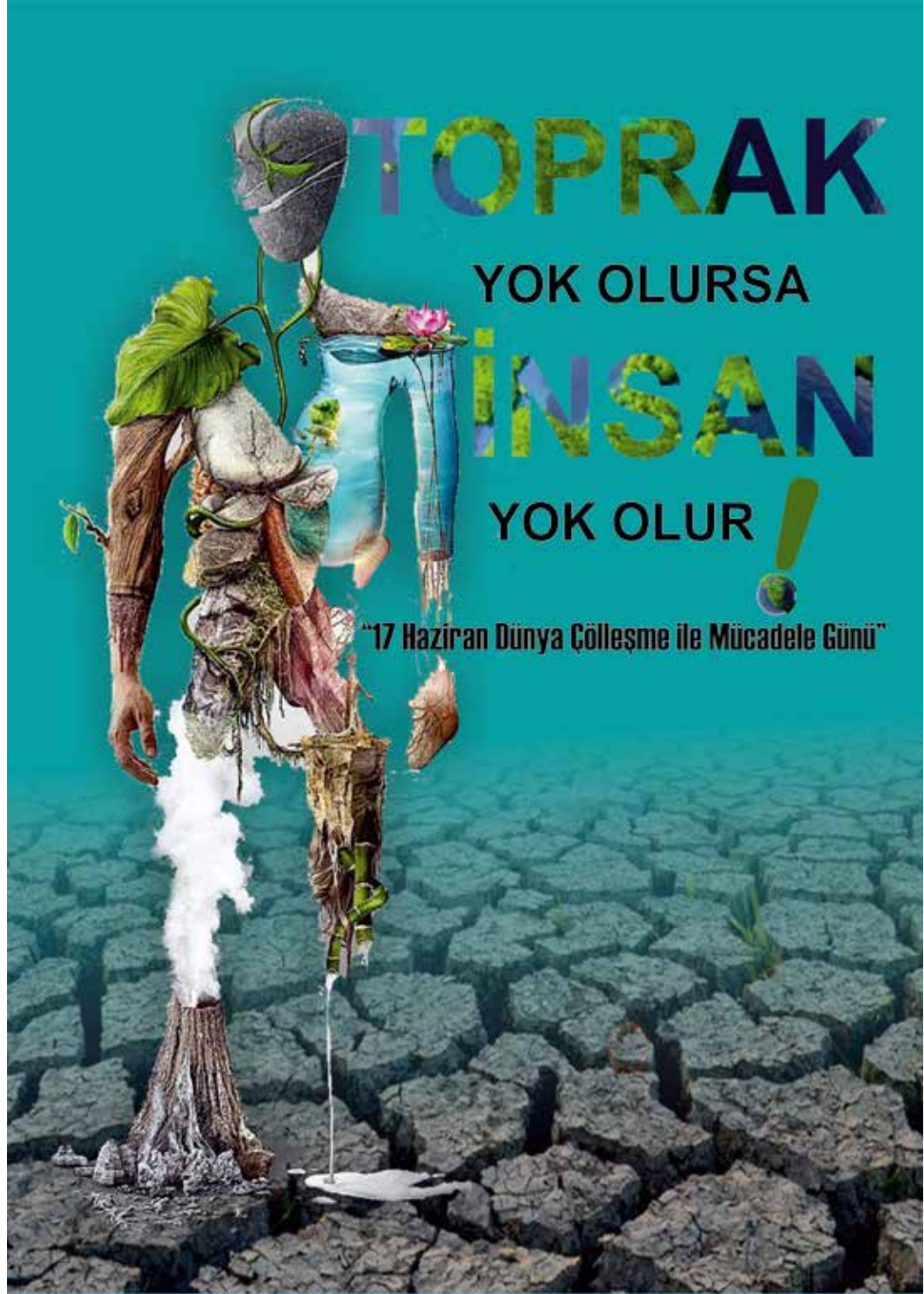
Mansiyon - Beyda ULUSOY

3. Dilara UPRAK

Mansiyon - İsmet Baray KAYA

Mansiyon - Betül ÇÖL

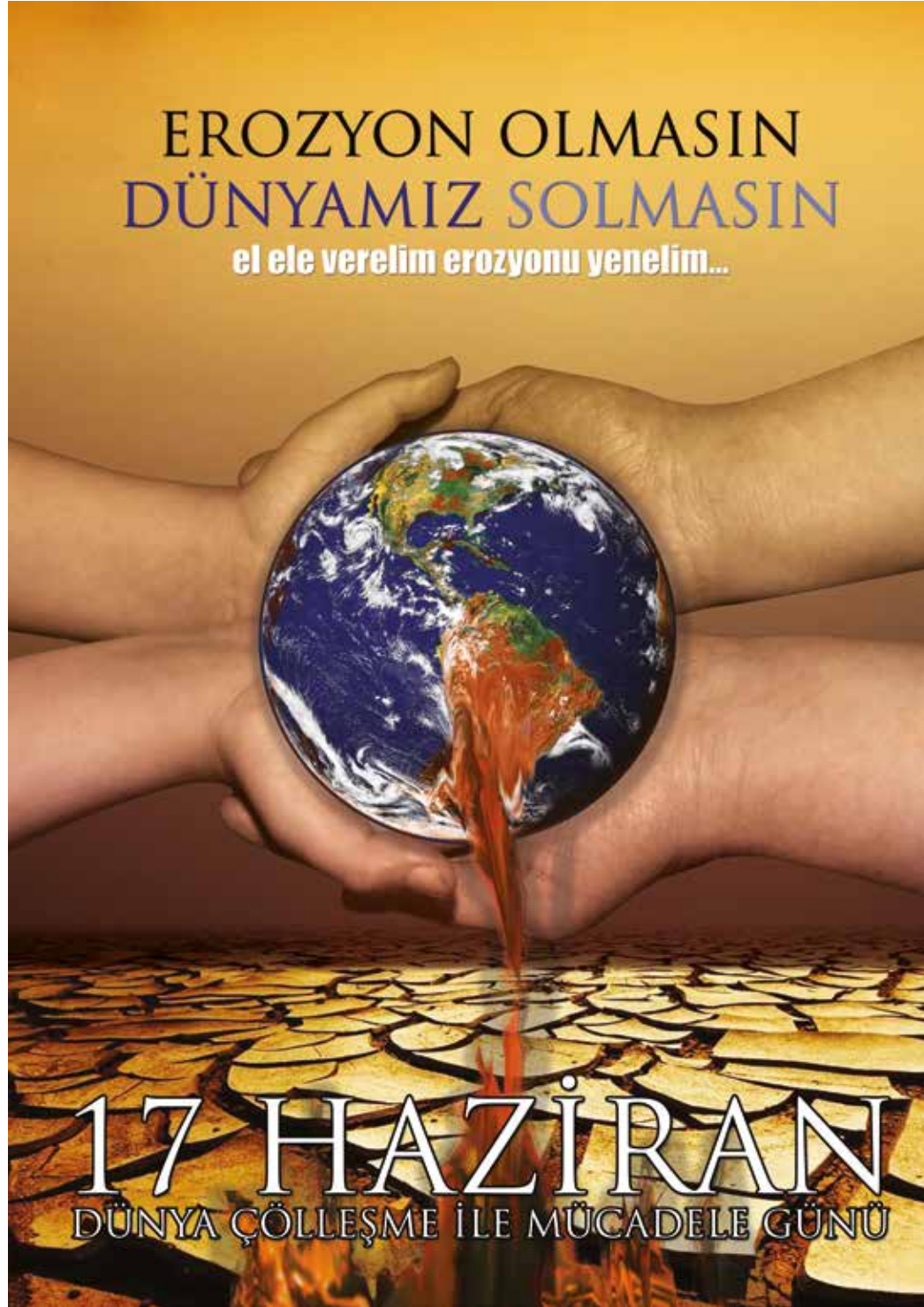
Mansiyon - Leyla BAYRAM

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Lise Öğrencileri Arası
Afiş Yarışması - 2017

Senanur KAYIKET
(Birinci)

Zübeyde Hanım Mesleki ve
Teknik Anadolu Lisesi
11/D Sınıfı No: 320
Öğretmen: Birsal UZ

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Lise Öğrencileri Arası
Afiş Yarışması - 2017

Ayşenur YAŞAR
(İkinci)

Ali-Hasan Coşkun Mesleki ve
Teknik Anadolu Lisesi
11/C Sınıfı No: 84
Öğretmen: Uğur KALE

Toprak İçin **Ne** Yapıyorsun?

Toprağın Size İhtiyacı Var!

“17 Haziran Dünya Çölleşme ile Mücadele Günü”

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Lise Öğrencileri Arası
Afiş Yarışması - 2017

Dilara UPRAK
(Üçüncü)

Zübeyde Hanım Mesleki ve
Teknik Anadolu Lisesi
11/D Sınıfı No: 173
Öğretmen: Birsal UZ

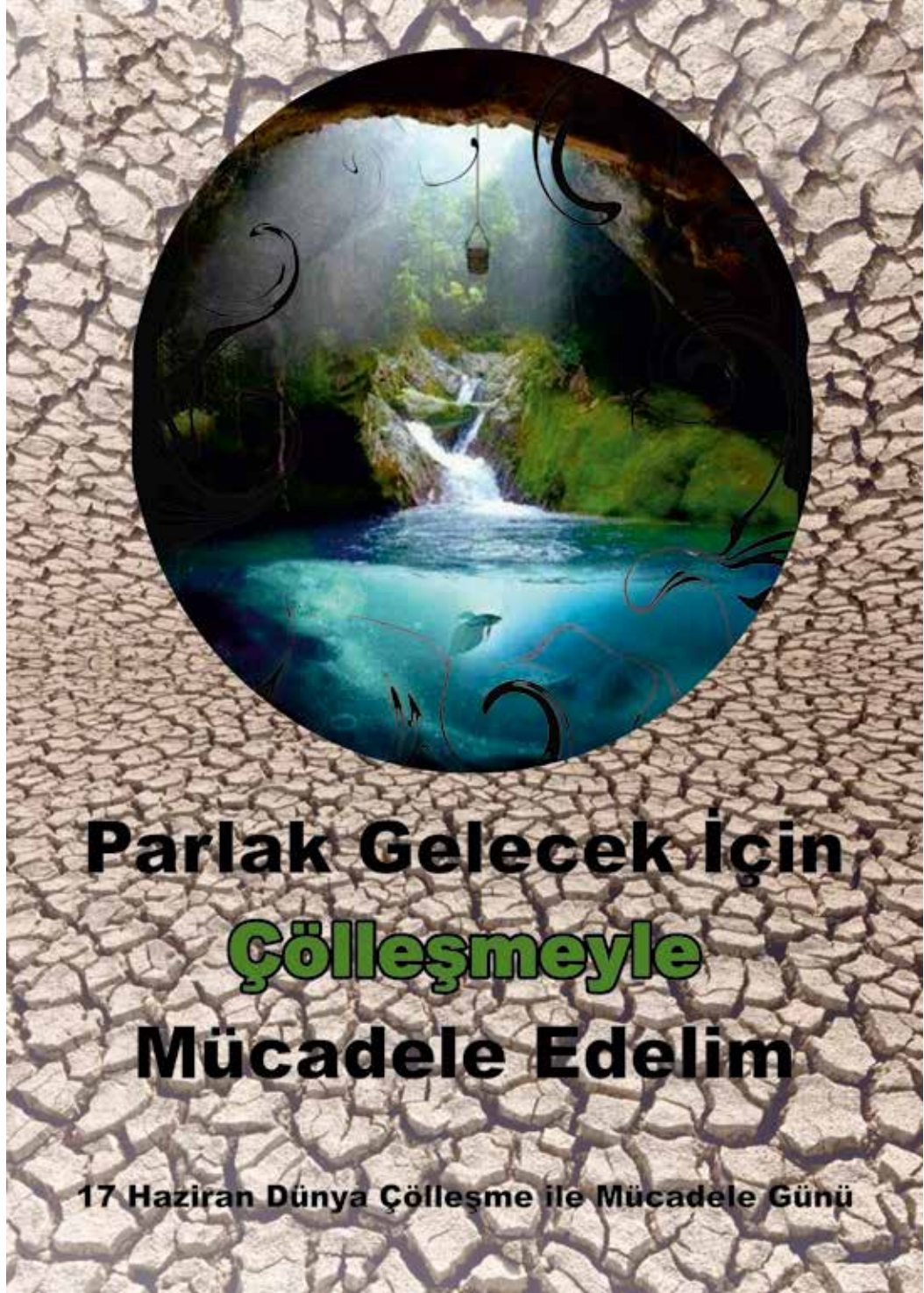
17 HAZİRAN
DÜNYA ÇÖLLEŞME İLE
MÜCADELE GÜNÜ

DOĞAL KAYNAKLARIMIZ SADECE BİZE AİT DEĞİL

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Lise Öğrencileri Arası
Afiş Yarışması - 2017

İrem OSANMAZ
(Mansiyon)

Subayevleri Anadolu ve
Meslek Lisesi 11/D Sınıfı No: 18
Öğretmen: Emrah Kağan ÖZEN

Parlak Gelecek İçin
Çölleşmeyle
Mücadele Edelim

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Lise Öğrencileri Arası
Afiş Yarışması - 2017

Beyda ULUSOY
(Mansiyon)

Zübeyde Hanım Mesleki ve
Teknik Anadolu Lisesi
11/D Sınıfı No: 55
Öğretmen: Birsal UZ

17 Haziran Dünya Çölleşme ile Mücadele Günü

17 Haziran Dünya Çölleşme ile Mücadele Günü
Ankara İl Geneli Lise Öğrencileri Arası
Afiş Yarışması - 2017

İsmet Baray KAYA
(Mansiyon)

Batıkent Anadolu Lisesi 11/A Sınıfı No: 785
Öğretmen: Melek GÜVEN

BİR FİDAN İLE EROZYONU ÖNLEYEBİLİRİZ

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Lise Öğrencileri Arası
Afiş Yarışması - 2017

Betül ÇÖL
(Mansiyon)

Zübeyde Hanım Mesleki ve
Teknik Anadolu Lisesi
11/D Sınıfı No: 126
Öğretmen: Birsal UZ

17 Haziran
Dünya Çölleşme İle Mücadele Günü

17 Haziran
Dünya Çölleşme ile
Mücadele Günü
Ankara İl Geneli
Lise Öğrencileri Arası
Afiş Yarışması - 2017

Leyla BAYRAM
(Mansiyon)

Zübeyde Hanım Mesleki ve
Teknik Anadolu Lisesi
11/D Sınıfı No: 409
Öğretmen: Birsal UZ

Geleceğimize Sahip Çıkalım...

**T.C.
Orman ve Su İşleri
Bakanlığı**

www.ormansu.gov.tr

www.cem.gov.tr

2017 - Ankara

Orman, Su Varsa Hayat Var.